

УДК 378.011-051:373:2:005.336.2

DOI: 10.31376/2410-0897-2020-1-42-199-205

МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ЗАКЛАДІВ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ

Дмитренко Аліна Павлівна

аспірантка, асистентка кафедри теорії і методики дошкільної освіти
Глухівський національний педагогічний університет імені Олександра Довженка
e-mail: alinadmutrenko1990@gmail.com
ORCID ID: 0000-0002-7743-6289

Корякіна Ірина Вікторівна

кандидат педагогічних наук, доцент кафедри теорії і методики дошкільної освіти
Глухівський національний педагогічний університет імені Олександра Довженка
e-mail: kdo_gnpu@ukr.net
ORCID ID: 0000-0002-4534-0303

У статті здійснено аналіз проблеми професійної підготовки майбутнього вихователя на основі використання компетентнісного та технологічного підходів як засобу реалізації основної ідеї сучасної системи освіти. Відповідно до цього на основі аналізу наукових джерел здійснено характеристику базових понять формування професійної компетентності, виявлено особливості реалізації технологічного підходу в освіті.

Ключові слова: освіта, компетентність, професійна компетентність, компетентнісний підхід, технологічний підхід.

Постановка проблеми. Модернізація системи освіти в Україні відповідно до політичних соціально-економічних, культурних трансформацій, світових тенденцій глобалізації та інтеграції, зміни світоглядної парадигми вимагає висококваліфікованого, конкурентоспроможного педагога. У зв'язку з цим зростають вимоги до фахової підготовки майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти.

У багатьох сучасних наукових дослідженнях порушують питання вдосконалення процесу професійної підготовки майбутніх фахівців в умовах вищої школи.

За свідченням сучасних психологів (І. Бех, О. Кононко, С. Ладивір, Т. Піроженко та інші) відбулися суттєві зміни в особистості сучасної дитини-дошкільника. Сучасні діти не схожі на дітей середини ХХ століття: розширився діапазон відмінностей дітей у мисленні, мовленні, процесах запам'ятовування і перероблення інформації. Усе це вимагає від вихователів-практиків уміння знаходити нові шляхи щодо стимулювання розвитку дошкільників, індивідуалізації та диференціації освітньо-виховного процесу, тобто бути професійно компетентними.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Головними завданнями у Національній доктрині розвитку освіти в Україні у ХХІ столітті є розвиток творчих здібностей і навичок самостійного наукового пізнання, самоосвіти і самореалізації особистості, підготовка кваліфікованих кадрів, здатних до професійного розвитку, освоєння та впровадження інформаційних технологій, конкурентоспроможних фахівців [1].

Сьогодні, ми є свідками переходу від навчання за зразком до особисто орієнтованого навчання, яке забезпечує саморегуляцію і самореалізацію людини, тож важлива роль зосереджена на особистості педагога, його ерудиції, професійній компетентності, без яких неможливе навчання і виховання в нових умовах.

Надзвичайно значущими у контексті вирішення проблеми ефективної фахової підготовки педагогів-вихователів є праці Г. Беленької, І. Дичківської, О. Кононко, О. Левицької, Т. Поніманської, О. Курка, Л. Загородньої, І. Корякіної, Н. Гордій, С. Тітаренко, О. Шовкопляс, І. Савченко та інших.

Оновлення соціальних процесів в Україні викликало потребу в перегляді стану системи професійної підготовки вихователя. Неоднозначне ставлення до проблем виховання негативно позначається на процесі професійної підготовки майбутнього вихователя, в якій

продовжує домінувати тенденція першорядності фахових і другорядності педагогічних дисциплін, хоча на словах проголошується протилежне. Отже, відзначимо основні принципові суперечності у процесі фахової підготовки вихователя:

- між об'єктивними вимогами суспільства і суб'єктивними утрудненнями, стереотипним мисленням, традиційними підходами;
- між типовою системою підготовки вихователя та індивідуально-творчим характером виховної діяльності;
- між застарілими формами, методами, засобами викладання педагогічних дисциплін та потребою ВНЗ у впровадженні в навчальний процес нових педагогічних технологій, що мають виховний, стимулювальний характер.

Одним із найбільш поширених підходів до визначення показників підготовленості студентів до педагогічної діяльності є рівні педагогічної діяльності, визначені й охарактеризовані Н. Кузьміною (1967 р.), В. Сластьоніним (1976 р.). Існують також інші показники професійної готовності, одним з яких є професійна компетентність.

Формулювання мети статті. Метою статті є висвітлення проблеми формування професійної компетентності майбутнього вихователя на основі використання компетентнісного та технологічного підходів як засобу реалізації основної ідеї сучасної системи освіти.

Виклад основного матеріалу дослідження. Різні автори трактують поняття «професійна освіта» по-різному: як характеристики готовності до професійної діяльності (Р. Гуревич, О. Пехота, М. Сергєєв), як компетентність (В. Воронцова, Г. Волновицький, В. Гайворонський), як майстерність (І. Зязюн, В. Моргун, В. Орлов), як освіченість (В. Кудін, О. Кульчицька).

Відповідно до державних стандартів вищої освіти у закладах вищої освіти здійснюється підготовка майбутніх вихователів до таких видів діяльності:

- організація та проведення освітньо-виховної роботи з дітьми раннього і дошкільного віку;
- сприяння організації змістовної самостійної діяльності дітей раннього і дошкільного віку (предметної, ігрової, рухової, трудової, художньої та інших);
- вивчення вікових та індивідуальних особливостей дітей і врахування їх в організації освітнього процесу;
- сприяння розвитку вроджених задатків і нахилів дітей: музичних, образотворчих, музично-рухових, лінгвістичних тощо;
- корекція окремих недоліків фізичного і психічного розвитку дітей (плоскостопість, постава, заїкання, звуковимовна тощо);
- виготовлення наочних, дидактичних посібників для різних видів діяльності дітей;
- аналіз педагогічного досвіду з дошкільної освіти та творче впровадження його у власну педагогічну практику;
- вивчення педагогічної, психологічної, методичної літератури та вдосконалення на її основі власного досвіду (професійного рівня) [2, с. 7].

Підготовка майбутнього вихователя закладу дошкільної освіти спрямована на опанування базових знань з педагогічних дисциплін. Отже, вихователь закладу дошкільної освіти повинен володіти такими знаннями:

- методологічними – знанням загальних принципів вивчення педагогічних явищ, закономірностей соціалізації виховання і навчання;
- теоретичними – знанням цілей, принципів, змісту, методів і форм педагогічної діяльності та закономірностей формування і розвитку особистості дитини дошкільного віку;
- методичними – знанням методик та прийомів виховання і навчання дітей дошкільного віку;
- технологічними – знанням способів і прийомів виховання і навчання дітей

дошкільного віку, тобто володіння педагогічною технікою [3, с. 29].

У процесі навчання у закладі вищої освіти майбутні вихователі оволодівають спеціальними педагогічними вміннями і навичками роботи з дітьми дошкільного віку.

Базовий компонент дошкільної освіти орієнтує педагогів на впровадження у практику компетентнісного підходу до особистості, згідно з яким найважливішим завданням сучасного дошкільного закладу є навчання дітей науки життя (а не тільки окремих знань з математики, мови тощо), турбота про життєздатність дитини, збагачення її навичками практичної діяльності [4, с. 11].

У сучасній науці вироблено новий підхід до визначення професіоналізму. Професіонал розглядається як цілісний суб'єкт, активний, вільний і відповідальний у проєктуванні, у творенні та творчому перетворенні власної діяльності. Основними особливостями діяльності фахівця на сучасному етапі є комплексність та цілісність, творчий характер, поєднання колективної діяльності та індивідуальної творчості. Н. Нічкало вважає головним завданням професійного навчання підготовку кваліфікованих конкурентоспроможних кадрів із високим рівнем професійних знань, умінь, навичок і мобільності, які відповідають вимогам науково-технічного прогресу і ринковим відносинам в економіці; виховання соціально активних членів суспільства, формування в них наукового світосприйняття, національної свідомості.

На необхідності розроблення проблеми фахової підготовки в умовах багаторівневої професійної освіти наголошують такі вчені, як С. Вершловський, М. Галагузова, О. Добудько, І. Котов, В. Сричевський, В. Маслов, Т. Новикова, Р. Овчарова, В. Стрельников, Н. Харитонova, О. Шиян. Розробленню нових підходів до навчання майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти присвячено праці Є. Аксьонової, Л. Богомолowa, О. Овчарука та інші.

Компетентнісний підхід в освіті полягає у підвищенні ролі інтелектуального, комунікативного, морального, когнітивного та інформаційного освітнього компонентів. Саме тому, на думку науковців (Г. Беленька, Н. Бібік, О. Пометун, О. Овчарук, О. Савченко, А. Хуторської та інші), необхідно переорієнтовувати програми і педагогічні технології на компетентнісний підхід, а це вимагає перегляду специфіки побудови освітнього середовища професійної підготовки. Адже саме компетентнісний підхід забезпечує формування фахової компетентності як інтегрованого багаторівневого утворення у цілісній професійній структурі особистості вихователя, спрямовується на досягнення поставленої мети, є показником сформованості професійно необхідних знань, умінь, навичок, якостей, цінностей і практичного досвіду самостійної та пошуково-дослідної роботи [5, с. 7].

У сучасній освіті активно розробляється і досліджується термін «компетентність». Компетентність – слово іншомовного походження, яке латинською «competentio», що, у свою чергу, бере початок від слова «competo» – що в перекладі означає: досягаю, відповідаю, підходжу.

В енциклопедії освіти термін «компетентність» означає коло питань, у яких людина добре розуміється; набуття її молодого людиною відбувається не лише під час вивчення предмета, групи предметів, а й за допомогою засобів неформальної освіти, внаслідок впливу середовища тощо [6, с. 408].

У «Національному освітньому глосарії: вища освіта» поняття «компетентність» подано у такому трактуванні: «Компетентність (компетентності) за проєктом Тьюнінг Європейської Комісії – це динамічна комбінація знань, розуміння, умінь, навчання за освітньою (навчальною) програмою. Компетентності покладені в основу кваліфікації випускника закладу вищої освіти» [7, с. 32].

Дослідниця Л. Бірюк зауважує, що з огляду на педагогічний підхід поняття «компетентність» тлумачиться як міра відповідності знань, умінь, досвіду, певного соціально-професійного статусу фахівця реальному рівню складності задач та проблем, що ним виконуються і розв'язуються. За основу науковець пропонує взяти таке визначення

компетентності (освітньої): це рівень володіння сукупністю взаємопов'язаних якостей особистості (знань, умінь, навичок, способів діяльності), що визначаються відносно певної діяльності – кола предметів і процесів – та передбачають необхідність якісно, продуктивно діяти щодо них [8].

Поряд з широким терміном «компетентність» часто використовується більш вузький термін «професійна компетентність». Показником якості підготовки випускників закладів вищої освіти є професійна компетентність, що є інтегральним утворенням і складається з різних компонентів. Аналіз психолого-педагогічної літератури засвідчує відсутність єдиного підходу щодо означення поняття «професійна компетентність вихователя».

К. Шапошніков розуміє термін «професійна компетентність» як готовність і здатність спеціаліста приймати ефективні рішення при здійсненні професійної діяльності [9, с. 11].

Такі дослідники, як Г. Беленька, Я. Болюбаш, Л. Даниленко, І. Єрмакова, І. Зязюн, В. Олійник вважають, що професійна компетентність педагога є інтегральною якістю особистості, що має свою структуру, яка дає змогу фахівцеві найбільш ефективно здійснювати свою діяльність і сприяти його саморозвитку та самовдосконаленню.

Як зазначає Г. Беленька, професійна компетентність вихователя закладу дошкільної освіти характеризується його здатністю виконувати професійні завдання на основі фахових знань і умінь, що інтегруються з розвитком особистісно професійно значущих якостей, серед яких провідними є любов до дітей, вимогливість, емпатія та комунікативність. Структурними компонентами професійної компетентності науковець називає мотиви, системні знання, фахові вміння та професійно значущі якості особистості. Такі якості в результаті набуття особистістю професійного досвіду закріплюються і посідають серед інших компонентів чільне місце. В умовах ступеневої підготовки у вищому навчальному закладі професійна компетентність випускника визначається базовою і розглядається як здатність трансформувати особистісні та навчальні здобутки (знання, вміння, професійно значущі якості) у площину професійної діяльності [10, с. 7].

Варто зазначити, що вихователь – це не просто людина, наділена сукупністю властивостей, характеристик, якостей. Вихователь є особистістю і професіоналом у тому випадку, якщо ця сукупність властивостей є єдиним цілим, в основі якого лежить мотиваційна сфера, що забезпечує соціальну, пізнавальну і професійно-педагогічну спрямованість.

Аналіз термінології показав, що розгляд змісту професійної компетентності і її складових дослідники пов'язують із сукупністю термінів, що разом утворюють єдину компетентність. Їх змістове ототожнення очевидне, незважаючи на умовне розходження основних компонентів професійної компетентності та неповний термінологічний збіг; причому одні акцентують увагу на змістовому компоненті – оволодіння знаннями; інші надають перевагу практичній діяльності – розвитку професійних умінь; треті виділяють професійно-особистісні якості особистості.

Для оптимізації фахової підготовки майбутніх вихователів використовують технологічний підхід, який розроблено в напрямі ідеї технологізації освітньої діяльності. Характеризуючи процеси, що спонукають виникнення і впровадження педагогічних технологій у сучасну практику освіти, дослідники (Ю. Бабанський, В. Беспалько, В. Бондар, К. Волинець, М. Кларін, Т. Селевко, Н. Тализіна та інші) зазначають необхідність відтворення в педагогіці системно-діяльнісного підходу, упорядкування на цих засадах засобів навчання в освітніх закладах; потребу технологічного підходу до вибору методів, організаційних форм взаємодії студента і педагога, що забезпечують гарантовані результати навчання та знижують негативні наслідки роботи педагога.

Тому одне з завдань педагогічної освіти – підготовка студентів для подолання цих труднощів, навчання їх критичного аналізу своєї діяльності, творчого використання теоретичних і практичних педагогічних знань.

Знання педагога становлять основний зміст його діяльності. Вони необхідні йому для формування навичок і вмінь для набуття нових знань.

Охарактеризуємо наступний компонент професійної компетентності – уміння. В одних випадках уміння визначають як здатність людини виконувати дії (Н. Білявий, Ф. Мілерян, К. Платонов), в інших – як компонент діяльності та визначають їх як дію (В. Беспалько, І. Лернер, Н. Тализіна), третя група вчених відносить «уміння» до категорії діяльності, визначаючи його як свідоме володіння яким-небудь прийомом діяльності (Ю. Бабанський, О. Леонтьєв).

Таким чином, на нашу думку, педагогічні вміння – це творчі свідомі дії педагога, спрямовані на досягнення визначеної мети. При цьому не можна забувати, що вміння виробляються тільки на основі глибоких теоретичних і практичних знань.

Наступним структурним компонентом професійної компетентності є поняття професійно-педагогічного досвіду, характеристика якого спирається на чуттєво-емпіричне пізнання дійсності.

Творчий потенціал особистості педагога забезпечує готовність до здійснення творчої діяльності, установку на нестандартне, оригінальне, ефективне навчання, виховання. Н. Лобанова, В. Косарев, А. Крючатов розглядають здібність приймати рішення на основі ретельного психолого-педагогічного аналізу ситуації і вивчення вікових індивідуальних особливостей дітей, а не здатність до інтуїтивної дії внаслідок спонукання; як досвідчених педагогів, які вільно володіють професійними знаннями та вміють актуалізувати їх у складній педагогічній ситуації.

Оволодіння професією не зводиться лише до отримання знань, умінь, навичок, тому що для професійного становлення особистості необхідна зміна ціннісно-мотиваційної сфери. Становлення молодого фахівця супроводжується розвитком професійних здібностей і якостей особистості для того, щоб він міг задовольнити професійні сподівання. В однаковій діяльності якості особистості виявляються по-різному залежно від установок, інтересів, ідеалів, мотивів, які спонукають до діяльності і які визначають ставлення до неї. Основою, навколо якої компонується якості особистості, є спрямованість особистості (Н. Кузьміна, С. Рубінштейн, О. Леонтьєв, Н. М'ясищев та інші). Ця характеристика в різних концепціях розкривається по-різному: «динамічна тенденція» (С. Рубінштейн), «домінуюльнє ставлення» (Н. М'ясищев), «основна життєва спрямованість» (Б. Ананьєв). Отже, спрямованість постає як системоутворювальна властивість особистості, що визначає її психологічний склад (Б. Ломов).

Використання технологічного підходу в освіті зумовлено відмінними особливостями педагогічних технологій, до яких належать:

- чіткість і визначеність у фіксації результату;
- наявність критерію його досягнення;
- покрокова і формалізована структура діяльності суб'єктів навчання, що визначає трансформацію досвіду [11].

Аналіз наукових праць А. Алексюка, Ю. Бабанського, В. Беспалько, Г. Даниленко тощо свідчить про перспективність та ефективність застосування технологічного підходу до процесу формування базових знань з предметів педагогічного циклу в майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти. Педагогічні технології спрямовані на максимальну оптимізацію освітнього процесу шляхом проектування цілей навчання, програмування діяльності викладача і студентів для забезпечення максимальної організованості та, як наслідок, досягнення необхідного результату [12].

Висновки. Аналіз теоретичних досліджень у галузі професійної компетентності показав, що поняття компетентності пов'язане з цілим рядом схожих за змістом визначень, які в сукупності утворюють єдину компетентність.

Підбиваючи підсумок, доходимо висновку, що проблема формування професійної компетентності майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти базується на використанні

компетентнісного та технологічного підходів. Їх використання у фаховій підготовці майбутніх вихователів потребує подальших досліджень.

Список використаної літератури

1. Національна доктрина розвитку освіти України в XXI столітті. URL: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/347/2002>.
2. Державний стандарт вищої освіти. Освітньо-кваліфікаційна характеристика бакалавра за спеціальністю 5.010101 «Дошкільне виховання» (наказ МОН №576 від 22.08.2003р.).
3. Загородня Л. Педагогічна майстерність вихователя дошкільного закладу: навч. посіб. 2-ге вид. Суми: Університетська книга, 2010. 319 с.
4. Кононко О. Виховуємо соціально компетентного дошкільника: навч.-метод. посіб. до Базової прог. розв. дитини дошк. віку «Я у Світі». Київ: Світич, 2009. 208 с.
5. Комплексний підхід до формування професійної компетентності майбутнього вихователя дошкільного навчального закладу: монографія / О. Курок, Г.Барсуковська, Н.Гордій та інші; під заг. ред. О. Курка. Глухів: РВВ Глухівського НПУ ім. О. Довженка, 2015. 232 с.
6. Енциклопедія освіти / Гол. ред. В. Кремень. Київ: Юрінком Інтер, 2008. 1040 с.
7. Національний освітній глосарій: вища освіта / авт.-уклад. І. І Бабин, Я. Я Болюбаш, А. А. Гармаш й ін.; за ред. Д. В. Табачника і В. Г. Кременя. Київ: ТОВ «Видавничий дім «Плеяд», 2011. 100 с.
8. Бірюк Л. Комунікативна компетентність майбутнього вчителя початкових класів: теорія і технології (на матеріалі методики викладання російської мови): монографія. Глухів: РВВ Глухівського НПУ ім. О. Довженка, 2009. 317 с.
9. Підготовка майбутніх вихователів до роботи з дітьми дошкільного віку: компетентнісний підхід: монографія / За загальною редакцією Г. В. Беленької, О. А. Половіної. Київ: Вид-тво, 2015. 244 с.
10. Беленька Г. Теоретико-методичні засади формування професійної компетентності вихователів дошкільних закладів в умовах ступеневої підготовки: автореф. дис. ... доктора пед. наук: спец. 13.00.08 – дошкільна педагогіка. Київ, 2012. 38 с.
11. Юдин В. Сколько технологий в педагогике? *Школьные технологии*. 1999. № 3. С. 34–36.
12. Беспалько В. Слагаемые педагогической технологии. Москва: Педагогика, 1989. 192 с.

METHODOLOGICAL BASES OF FORMING THE FUTURE PRESCHOOL TEACHERS' PROFESSIONAL COMPETENCE

Dmytrenko Alina

assistant, department of theory and methodology of preschool education
Oleksandr Dovzhenko Hlukhiv National Pedagogical University

Koriakina Iryna

candidate of pedagogical sciences, associate professor of the department of theory and methodology of preschool education
Oleksandr Dovzhenko Hlukhiv National Pedagogical University

Introduction. *The article analyzes the problem of future preschool teachers' professional training. The problem is based on using the competent and technological approaches as the means of implementing the main idea of the modern education system.*

The purpose of the article *is to highlight the issue of forming the future preschool teachers' professional competence basing on the competent and technological approaches.*

Methods. *Analysis of psychological and educational literature and method of analogies are used.*

Results. *The views of different researchers (H. Belienka, I. Dychkivska, O. Kononko, O. Levytska, T. Ponimanska, O. Kurok, L. Zahorodnia, I. Koriakina, N. Hordii, S. Titarenko, O. Shovkopliias, I. Savchenko etc.) on the problem of preschool teachers' professional training were discussed.*

In modern education, the term «competence» is being actively developed and studied. Analysis of theoretical studies in the field of professional competence has shown that the term «competence» is associated with a number of similar definitions, which form only one competence in general.

Originality. *The basic concepts of forming the professional competence are characterized. The contents and structure of the professional competence are revealed. The study discloses the peculiarities of implementing the competent and technological approaches in education. A competent approach is to enhance the role of the intellectual, communicative, moral, cognitive and*

informational educational components.

The technological approach in the process of forming the future preschool teachers' professional competence is considered.

Analysis of scientific works of A. Aleksyuk, Yu. Babanskyi, V. Bezpalko, H. Danylenko etc. represents the prospects and effectiveness of the technological approach to the process of forming the future preschool teachers' basic knowledge on subjects of the pedagogical cycle.

Conclusion. *The problem of forming the future preschool teachers' professional competence consequently is based on the competent and technological approaches. Their use in training of the future preschool teachers requires further researches.*

Key words: *education, competence, professional competence, competent approach, technological approach.*

References

1. Natsionalna doktryna rozvytku osvity Ukrainy v XXI stolitti // <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/347/2002> [in Ukrainian].
2. Derzhavnyi standart vyshchoi osvity. Osvitno-kvalifikatsiina kharakterystyka bakalavra za spetsialnistiu 5.010101 «Doshkilne vykhovannia» (nakaz MON №576 vid 22.08.2003r.) [in Ukrainian].
3. Zahorodnia L., (2010) Pedagogichna maisternist vykhovatelja doshkilnoho zakladu: navch. posib. 2-he vyd. Sumy: Universytetska knyha [in Ukrainian].
4. Kononko O., (2009) Vychovuemo sotsialno kompetentnoho doshkilnyka: navch.-metod. posib. do Bazovoi prohr. rozv. dytyny doshk. viku «Ja u Sviti». Kyiv: Svitych [in Ukrainian].
5. Kompleksnyi pidkhid do formuvannja profesiinoi kompetentnosti maibutnoho vykhovatelja doshkilnoho navchalnoho zakladu: monohrafiia [O. Kurok, H. Barsukovska, N. Hordii ta inshi] pid zah. red. O. Kurka (2015). Hlukhiv: RVV Hlukhivskoho NPU im. O. Dovzhenka [in Ukrainian].
6. Entsyklopediia osvity / Hol. red. V. Kremen (2008). Kyiv: Yurinkom Inter [in Ukrainian].
7. Natsionalnyi osvittii hlosarii: vyshcha osvita / avt.-uklad. I. Babyn, Ya. Boliubash, A. Harmash y in.; za red. D. Tabachnyka i V. Kremenia (2011). Kyiv: TOV «Vydavnychi dim «Pleiad» [in Ukrainian].
8. Biriuk L., (2009). Komunikativna kompetentnist maibutnoho vchytelja pochatkovykh klasiv: teoriia i tekhnologii (na materialy metodyky vykladannja rosijskoi movy): monohrafiia. Hlukhiv: RVV Hlukhivskoho NPU im. O. Dovzhenka [in Ukrainian].
9. Pidhotovka maibutnikh vykhovateliv do roboty z ditmy doshkilnoho viku: kompetentnisnyi pidkhid: monohrafiia / Za zahalnoi redaktsiiei H. Bielienko, O. Polovinoi (2015). Kyiv: Vyd-tvo [in Ukrainian].
10. Bielienko H., (2012). Teoretyko – metodychni zasady formuvannja profesiinoi kompetentnosti vykhovateliv doshkilnykh zakladiv v umovakh stupenevoi pidhotovky: avtoref. dys. doktora ped. nauk: spets. 13.00.08 – doshkilna pedagogika. Kyiv [in Ukrainian].
11. Yudin V., (1999) Skol'ko tekhnologij v pedagogike?. SHkol'nye tekhnologii. [in Ukrainian].
12. Bezpalko V., (1989). Slagaemye pedagogicheskoy tekhnologii. Moskva: Pedagogika [in Russian].

МЕТОДОЛОГИЧЕСКИЕ ОСНОВЫ ФОРМИРОВАНИЯ ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ КОМПЕТЕНТНОСТИ БУДУЩИХ ВОСПИТАТЕЛЕЙ УЧРЕЖДЕНИЙ ДОШКОЛЬНОГО ОБРАЗОВАНИЯ

Дмитренко Алина Павловна

аспирантка, ассистент кафедры теории и методики дошкольного образования
Глуховский национальный педагогический университет имени Александра Довженко

Корякина Ирина Викторовна

кандидат педагогических наук, доцент кафедры теории и методики дошкольного образования
Глуховский национальный педагогический университет имени Александра Довженко

В статье проведен анализ проблемы профессиональной подготовки будущего воспитателя на основе использования компетентностного и технологического подходов как средства реализации основной идеи современной системы образования. В соответствии с этим на основе анализа научных источников осуществлена характеристика базовых понятий формирования профессиональной компетентности, выявлены особенности реализации технологического подхода в образовании.

Ключевые слова: *образование, компетентность, профессиональная компетентность, компетентностный подход, технологический подход.*

Отримано редакцією 8.01.2020 р.